

când, în loc de inteligența mișloce-lor drepte și legale, n'arū avē decātu miserabile dăbăciā a desbinării, când în loc de patriotism luminat și bine-făcătōriū, n'amū avē decātu desertăci-nea d'a fi prin arbitrarū cea-a ce nu potū fi prin legalitate, când nu s'arū supune la voturile reprezentanților na-țiunii și astū-felū arū desprețui sūve-ranitatea națională, când arū sterui a remănea la putere fără se aibă incre-derea Adunării fără de care nu potū face nici uā lucrare legale, când arū merge cu bugete novotate și arū în-lătura cu chipul acesta ori ce con-trolū la care suntū datori a se supune pentru totū ce facū, când arū sfășia astū-felū legea constitutivā a țerei și arū pune în locū incapacitatea și arbitra-riul lor, când arū isbi prin tōte mișlo-cele p'acei cari în conștiința lorū credū uā datoriā a se împotrivi și a striga în contra unui guvernū atātū de incapabile, de arbitrarū și de vetă-mătoriū; se gindescū ore acele per-șone ce reū mare arū face unei na-țiunii, și la ce desperale încercări arū împinge-o spre a încerca d'a scāpa de prăpastiā sigurā în care se vede a- prōpe d'a cădea?

Întrebăm pe ori ce omū cu ju-decatū drēptā și liberā de ori ce in-fluință coruptōriā cândū asemeni per-șone ar fi la putere în vrē uā țērā, dacă ele prin acēstā incapacitate și prin acēstū arbitrarū, nu facū cea mai mare crimē, crimea d'a împedica dezvoltarea regulatā a unei națiuni, aducândū în întru desordine și amorțire, în afarā umilință și scādere, și împingindu-o la revoluțiune, care, cu tōtū triumfulū seu celū sigurū, este nā scuditurā adāncā a societății.

Nu este uā crime d'a face atātū reū pentru mulțămirea unei miserabilē desertăciuni?

Nu scimū negreșitū ce va face poporul prusianū și câtū va mai avē putere se rabde, darū scimū că lumina se face din ce în ce mai mare, că după luminā vine unirea și voința, și că lumina, unirea și voința suntū totū deună pe deplinū învingătōrie.

Radion.

Uā sclaviā atātā de lungā și mai-cu semā uā sclaviā mântinutā prin neconținuta domnire a străinului, cândū materiale și cândū morele a făcutū pe mulți se numai înțe-lēgā puterea libertății, și chiarū cândū au aspirări bune se nu mai înțelegā altū mișloc de guvernare de cătū, cea-a ce și numescū „uā mână de ferū.” De la începutul acēstei foie și pin'a-cumū noi amū combătutū neconținutū acēstā rătăcitā și periculōsā credință și amū susținutū guvenulū națiunii prin ea însăși; amū susținutū ca compo-

La tōte aceste cestiuni ce-i adre-sā, Teresa respundea cu acea modes-tiā încântătōriā a frumuseței care nu se cunoșce, cu aceā simplicitate naivā pe care roșēta pudorii uā infrumuse-țēzā încă.

Se stabili pucinū câte pucinū în-tre ea și elū unū felū intimitate vagā și indecisā ce nu mai este amicia și nu este încă amōrea, darū care se ține de amindoue și le șervesce ca se dicemū așā de trāsūrā de unire:

Este uā potecūță sennatā cu rose, care duce dreptū de la una la alta pe căletoții ce au avutū imprudiniā d'a pune piciorul pe dinsa.

Din confidință în confidință, du-pă ce se stabili încrederea între dinsel, străinulū spuse Teresei cumū elū, ca-re făcea parte din uā familiā de ve-chiā nobilime, se asociase la uā cons-pirațiune care avea de scopū a sfărāma jugulū ce apesā asupra Italiei. Astā conspirațiune în care făceau parte mai mulți domni mari, principii chiarū, nu reușise din nefericire. Lovitū în poplū d'unā glonțū în timpulū luptei, nevoitū a fugi ca se scape de reslunarea Aus-

se nu se dē în mână unui individū, ci se s'atirne de tavanul palatului na-țiunii. Nu ne-amū ocupatū nici uā datā de indiviți ci de principie și n'am fostū opriți nici chiarū de legea electorală care da țēra în mână unei oligarhie. Prin-cipiulū celū bunū, celū adeveratū este acela. Se susținemū principulū și pe-dicele se vorū învinge de sigurū; cândū din contra abătindu-ne din principie, peirea este sigurā. Ca se dovedimū pipăitū atātū neștrāmūtata nōstrā cre-dință în principulū că puterea trebuie se fiā în mână națiunii erū nu a unui individū, cătū si credința nōstrā că „mână de ferū” nu pōte de cătū uci-de, punemū suptū ochii publiculū unū articlu publicatū de noi, încă din 1858 suptū titlulū de „mână de ferū”. Nu schimbāmū nimicū, n'adaogāmū nimicū, și susținemū în 1863, acelea-ași ideie ce susținemū și n 1858, pe cândū luptāmū multū mai singurū de cătū a-cumū, aveamū mai multe rāteciuri de combătutū. Adevērulū este unulū și nu-lū înlăturāmū în nici uā ocașiune. Cu mulți saū singurū l'amū propagatū și-lū vomū propaga sigurū fiindū că unde vorū fi doui adunați în numele adevērulū trium-fulū va fi în mijlonulū lorū.

GUMU STAMU și UNDE MERGEMU?

IV.
(A vedea No. de la 8 Maiu)

Se deschidemū acumū a treia par-tidā, Justițiā, și se facemū inven-tariulū acēstei părți a vieței sociale. Simplimū tōtā gravitatea d'a intra în esaminarea acēstei materii; ne co-prinde unū fiorū, întindândū uā mână cutedătōriā spre a smulge legătura după ochii deitāții, care ține într' uā mână cumpenā și n'ceā-laltā sabia. A-legoria acēstā, suptū care cei vechi au represinatū justițiā, ne aduce a-minte că trebuie se punemū cuvintele nōstre pe cumpenā, ca se nu cădemū suptū tășiulū sâbiei legii de presā și se nu vedemū în legătura deitāții uā orbire voluntariā, si simbolulū impar-tialității. Este uā întreprindere spi-nōsā a vorbi despre justițiā, avindū înaintea ochilorū paragrafele legii de presā și susceptibilitatea ministeriulū publicū, care pōte da unū cuvintū, unū înțelesū culposū și penabile; este uā cutedanță penitūnā laicū a petrunde în sanctuarulū tabernaclului și a privi în faciā divinitatea misterioasă. Darū nu vomū comite o asemenea temeritate, sacrilegiulū, d'a supune unū esame criticū deitātea, ci vomū vorbi numai

triul, elū se ascunsese cătū-va timpū la nesce bunū țeraul din Pesaro cari-lū ajutaserā cu generositate; darū peste pucinū denunțiatū poliției, urmăritū, vinatū de dinsa cu uā fērā selbaticā, mai fericitū totū-și de cătū cei mai mulți din confrāții sei de arme, elū reușise, prin cutedanță și prin miș de pericle, a trece pe teritoriulū franceșe. Ajunsū în Francia, c' uā scrisōriā de recomandare cātrā unū amicū alū tatălui seu, la care erā sigurū că va găsi unū refugiu, elū făcuse de și era rā-nitū mai multū de 80 de louce (leghe) pe josū, mergindū și și nōpte, printre munți și păduri, departe de ori ce cale āmblatā. Fără altā căleudū de cătū uā cartā geograficā incompletā, necu-țēndū a întrebā de drumū de tēmā se nu fiā tradatū, și tremurandū la fiā-care pasū d'a nu se vedē prinsū de unū gendarmū pentru lipsā de pasportū, și trecutū peste fruntarie, adică la e-șiafodū.

În momentulū d'a ajunge la ca-petulū căletoției sei, cândū era aprōpe de loculū atātū de dritū, rātecișe; cu

de preoții ei. Respectāmū legile în ființă; de și potū fi în unele puncturi defectuōse; de și le credemū perfec-tibili erū nu asolutū perfecte, de și sunterāmū convinși că numai prin li-bera discutiune se potū perfecționa; nu vomū vorbi astādi de ele, lāsāndū acēstā cui se cuvine, Adunării legisla-tive, singura în dreplū, d'a le abro-ga, d'ale modifica, d'ale pune în armoniā cu spiritulū seclului și cu starea socială; nu vomū vorbi darū de legi, ci de aplicarea lorū, nu de jus-tițiā, ci de preoții iei. Fără a ne de-pārta de adevērū, vomū fi prudinți în espresionile nōstre, vomū fi imparțiali, precum trebuie se fiā un inventariū, vom constata situațiunea, aretāndū unde s'a-flā reulū, căutāndū cauzele cari-lū au produsū și vomū căuta mișlocele de îndreptare.

În tōtā țēra esiste uā plān-gere generale despre trista stare în care s'afli magistratura nōstrā; se dice că cumpenā justiției n'arū fi totū-d'a-una drēptā, că se șervesce adesea cu doue mesure și greutăți, că sabia lo-vesce adesea înainte d'a fi sevrșitū cumpenā oficiulū seu și că legătura de pe ochii justiției nu este unū sim-bolū alū imparțialității, ci uā orbire voluntariā; că principulū egalității tu-tulorū înaintea legilorū este călcātū în picioare și că magistratura nu este atātū de necoruptibilă cumū ar trebui se fiā, cumū cere demnitatea sa. Nu vomū esamina, dacă și pinā la ce punctū, potū fi drepte acele acūsări grave, ce se facū magistraturei nōstre. Simptimintulū nostru se refusā d'a crede în coruptibilitatea, în venalita-teā hărăbilorū ce suatū chiāmāți a ține în mână lorū cumpenā și sabia justiției; darū ne pare destulū de tristū că nisce asemeni acūsări — pe cai suntemū dispuși a le crede nedrepte, — s'au pututū face. Voimū că asupra magistraturei se nu pōtā existe nici uā umbrā de bānuielā. Justițiā tre-bue se fiā ca socia lui Cesare, în contra cārui-a nu pōte fi iertatā nici cea mai micā bānuielā; moralitatea iei trebuie se fiā mai presusū d'ori ce aparință de nedreptate; c'unū cuvintū justițiā trebuie se fiā superlativā e-gale pentru toți, necoruptibilă, morale, independinte și nebānuitā. Îndatā, ce lipsesce una din aceste calități, lip-sescū și tōte cele-lalte: Lipsa de e-galitate implicā în sine coruptibilita-

tōte cerșārile se nu-și putuse reafli calea. Cu picioarele strivite, sfărā-matū, stetitū, murindū de osteneță și de fōme, căci nu māncase nimicū din ziua trecutā, frigulū ilū apucase, că-duce pe marginea ripei unde-lū gāsise Ioanū.

— Darū unde te duceai? ilū în-trebā fēta pe care astā narațiune o impresiōnase fōrte.

— Mergeam la acel amic alū ta-tălui meu, de care îți vorbiam adi-neauri, unū betrānū gentilomū, care nu credū se locuēscā departe d'aici.

— Dacă mi-al spune numele seu, pōte, fiindū d'aici, se-ți potū da in-formări?

— Al dreptate... auditu-al vor-bindū de comite de Montsalliers.

— Ce? zise Teresa miratā, la d. de Montsalliers mergeai?

— Da.

— Darū la dinselū ești, domnule; castelulū seu este la doui pași d'aici; tatā-meu este unulū din arendarii sei, și, en care-ți vorbescū, sum sora de lupte a d-șioerei Leontinei, fiā-sa.

tea; imoralitatea, dependința și bānu-irea; asemenea este și cu lipsa ne-coruptibilității, moralității și indepen-dinței, cari suntū calități solidarie în-tre ele, a cārōrū reciprocitate și ne-utralitate suntū atātū de strinsū le-gate încātū lipsa uneia esclude și pe tōte cele-lalte. Astū-felū este și cū bānuialā: magistratulū bānuitū, dacă nu are uā putere morale fōrte mare, uā putere sufletescā mai presusū de cea vulgarā, nu va întārdia d'a me-rita bānuialā. Unū bunū renume este unū puternicū aussiliarū alū virtuții; a- desea este destulū a crede p'unū omū capabile d' uā virtute spre a-lū face virtosū; amōrea propriā, vanitatea chiarū, au mai multā îniriure decātū cre-demū asupra faptelorū nōstre și suntū pucini ōmeni cu tārā sufletescā în destulū de mare spre a remănea in-tegri, imparțiali, virtuoiși, cândū lumea nu crede în integritatea, imparțialita-tea și virtutea lorū.

Este darū unū mare reū socialē că magistratura nōstrā este bānuialā, bānuitā cu nedreptū ne place a crede, darū bānuitā. De unde provine acea bānuielā? După noi provine mai-cu semā din starea dependințe a magis-tratilorū, de amovibilitatea lorū. Dacă judecătōriulū pōte fi scosū saū strā-mutatū la unū altū postū după unū simplu capriciū alū unui ministru, dacă tōtā esistența sa atirna de la buna vo-ință a ministrului de justițiā, cumū pōte păstra acea independință atātū de necesariā unū magistratū? Dacă nu este sigurū de scaunulū seu, și prin urmare de pānea familiei sale, cumū pōte remāne întēgrū? dacă judecătō-riulū imparțialū și necoruptibilū este depārțatū din funcțiunea sa, fiindū că conștiința sa nu-lū iertā a fi de o-piniunea ministrului și dacă judecătō-rulū docilū se vede protectatū și în-aintatū, cumū se remāie imparțiale, cumū se nu adopte opiniunea domnului mi-nistru, de la care atirna sōrtea lui? Astūfelū judecā lumea și trebuie se recunōsemū, că are cuvintū, că bā-nuielā sa este întemeiatā prin poziți-nea precariā, nesigurā a magistratilorū nōstri.

Unū altū reū fōrte mare este mo-dulū de admitere în funcțiunea de magistratū: la noi, ori ce omū pōte fi făcutū d' uā datā judecătōriū; nimine nu se preocupā dacă a făcutū studie

— Este cu putință?

— Da.

— D-șei fiā bine cuvintatū, darū ! me voiū scula îndatā, și ai se me duci la dinselū, nu e așā?

— Și facū uā mișcare spre a se scula.

— Stai, stai de, ilū dīse fēta, și-nindu-l de braciū, apoi adause ridindū: — Cumū, ingrate ce ești, vrei se ne lași așā de curindū; ai cumū-va se te plāngi de noi?..

— Eū, domnișōrā, din contra, n'am de cătū a ve mulțāmi de bunele d-tale ingrijiri și de generōsa ospita-litate ce ce mi-a datū tatālū d-tale; tocmai pentru că nu voiū se abusū mai multū de bunelāțile d-v. și se ve de-viū uā sarcinā stāndū mai multū timpū, te voiū ruga...

— Se te ducū la d. de Montsal-liers?

— Da, d-șioār.

— Nu voiū face acēstā.

— Pentru ce?

— Pentru c'ar fi uā alergătōrā de prisosū, care te-ar osteni numai și te-ar bolnāvi mai reū, D. de Montsal-

de dreptū, seū dacă a trecutū trep-tatū prin filierū acelorū funcțiuni cari, prin practicā, ilū facū a cunōșce le-gile după cari este chiāmātū a judeca. Din militariū se face judecătōriū, din financiarū asemene, și astū-felū numai după ce a ocupatū scaunulū de jude-cătōriū rēșfoiesce câte uā dutā codicelle nōstre; cunōșcemū magistrați, care nici n'au cititū vr' uā datā din scōrță pinā în scōrță, legiurile țerei. Omulū celū mai întēgrū, fără cunōștință practicā seū teoricā de legi, va fi totū d'a-una silitū a se uni cu părerea cole-gilorū sei, de și conșoiința lui nu se unesce cu opiniunea lorū, fiindū că judecătōriile nōstre nu suntū juriū (jury); și magistratulū trebuie se motiveze o-piniunea lui p'unū paragrafū de lege. Apoi legea este adesea întunecōsā, nu îndestulū de explicitā și câte uā datā pare (celū pucinū în aparință) a fi contradicătōriā. În alte țeri esistū es-plicațiuni și comentarie ale diferitelorū codulū: acestea ne lipsescū încă mai-cu totulū, căci puținele comentarie be-avemū suntū departe d'a fi d'ajunsū; misiunea magistratului nōstru ajunge prin acēstā lipsā de explicațiuni și de comentarie multū mai dificilē de cătū în ori ce altā țērā și adesea conștiința judecătōriului întēgrū se gāsescē în conflictū cu legea scrisā. Națiunea de dreptū și de nedreptū este înșcolā în lie-care omū, legile scrise nu suntū, și nu potū fi, de cătū espresionea a-celorū națiuni, darū acele națiuni va-riēdā după timpū și după starea so-cială a popōrelorū: d'aceia și legile scrise nu suntū absolute, ci supuse schimbării și modificării, trebuie se fiā în armoniā cu înaintările civilizațiunii, cu starea moralā a societății. Cea ce a părutū dreptū și legalē înainte d'unū seclū saū de duoi, nu mai este astādi dreptū și legalē; jurisprudința barbarā din seclū de barbariā nu mai pōte fi aplicabilē în țilele nōstre, fiindū în contradicțiune cu starea socialē actuale: jurisprudința a ajunsū mai omē-nōsā, nu numai în procedurā, ci și în doctriinele sale: din ce în ce mai multū ea, derama principulū, greșitū de resbunare, de satisfacțiune și se a-doptā principulū mai salutarū de in-dreptare, de moralisare. Credemū că a sositū timpulū pentru noi, a revisui și a codifica legile în ființă, a le pune în armoniā cu actulū constituțivū alū

liers lipsesce de doue lune, și se va întōrce tocmai la Noembre.

— Darū familia sea?

— Este cu dinselū la Paris...

D'apoi, nu te teme, domnule, de ore ce ești așā de grābitū a te duce, îndatā ce se vorū întōce, vomū merge împreună...

— Voi veni la castelū, d-tē, Te-resa?

— Negreșitū, acolo loquescū de cândū m'am nāscutū.

— În adevērū! este cu putință că...

— Nu țī-am spusū că d-șioārā Leontina este sora mea de lapte?

— Este adevēratū, numai cuge-tam la asta... Atātū mai bine! a-dause bolnavulū suspinādū, și deveni vīsătorū.

Teresa plecā ochii și tăcu.

(Urmează pe mână)

Clement Renoux.

nouei organizării, precum și prescripțiunea de la 10 August 1858. Această lucrare ar fi trebuit să se facă de mult și a trecut aproape cincisprezece ani, fără să se fi servit această lucrare d'unui interes atât de general, atât de important.

Toți simțim și recunoștem reușita celor care, ce ne face juridicțiunea străină consulară în țara noastră, care este o călcare a autonomiei noastre, o umilire a României în ochii Europei întregi. Toți voim și cerem desființarea acestei juridicțiuni consulare; apoi, dacă voim scopul, trebuie să știm și mijloacele. Se revizuiască întâi legile noastre, se le punem în armonie cu spiritul secolului și cu starea noastră socială, se moralizăm jurisprudența noastră, se codificăm legile noastre; se facem ca magistratura să fie independentă, morală și mai presus de orice bănuielă și atunci, biruite de forța morală a juridicțiuni noastre, juridicțiunea consulară va înceta de sine, lipsindu-se chiar și prețelul existenței.

A moraliza magistratura, a-i da independența, nu este cu putință pe cât timp nu se va introduce inamovibilitatea. Unui judecător, fără să existe altă mână de feră decât a dădesea de capriciul ministrului de justiție, va fi totuși d'aușă, mai mult sau mai puțin, dispus să se conforma ideilor particulare ale ministrului.

Nu voim a dice prin această că judecătorul se va depărta de prescripțiunile legii, dar ori care lege, fiă cât de deslușită, este susceptibilă de diferite interpretări și judecătorul, a cărui poziție socială atâră de buna voință a unui ministru va subordina opinionea sa individuale interpretării ministrului. Afară de inamovibilitatea magistraturii, credem încă necesară a se regula și admissibilitatea lor. Nu credem în omnisciența, în universalitatea oamenilor, ce se prelunge la noi, unde același om trebuie să fiă când magistrat, când administrator, când financiar, când militar, când diplomat. Resultatul acestei pretensiuni de universalitate este cauza principale a lipsei de oameni speciali în mai toate ramurile. Nu ne lipsesc capacitățile în țara, dar nu sunt la locurile lor: cutare ar fi unu foarte bun agent comptabil și se găsește nevoit a fi unu judecător mediu; cutare ar fi comandant de regiment și este ca prefect însărcinat cu administrațiunea unui district; unu alu treile are unu talent pronunțat pentru magistratură și este chemat a dirige lucrările publice. Cu capacitățile ce le avem, afacerile statului ar putea merge mult mai bine dacă oamenii ar fi la locurile lor, la posturile corespunzătoare cu facultățile și capacitățile lor. Ar fi de dorit, mai cu seamă în ramura judecătorească, a nu admite în funcțiune de cătu băbași ce au ales acea specialitate și au îmbrăciat-o pentru cariera lor. Această divisiune a profesiunilor sau carierelor întelegem foarte bine că este nevoie în starea actuală a societății noastre, bu lipsa de școle superioare, dar nu poate fi îndoielă că se va introduce cu timpul în moravurile noastre; că omul ce a îmbrăciat uă carieră, va rămâne într'însa, înaintându-se treptat

și potrivit cu capacitatea și cu meritele sale. Până credem mijlocul cel mai nimerit spre a face se înțeleze neconținutele plângeri în contra magistraturii, ar fi d'a lăsa pe cetățiani să-și alegă ei înșiși judecătorii. Nu putem crede că cetățiani voru greși în alegerea lor, cel puțin nu mai mult de cătu unu ministru de justiție, fiindu că au unu interes mult mai mare, unu interes materiale, a face uă bună alegere. Și chiar dacă voru greși, va sta în mână lor a îndrepta greșela la viitoria alegere, ce s'ar pute face pentru trei ani, și ori cumu nu mai voru avea cuvintu d'a se plânge. Judecătorii din partea lor se voru sili mai mult a fi drepti și nepărtinitori spre a fi realeși după trecerea stagiului trianale. Ni se va obiecta, pôte, că alegătorii nu voru căuta înveștăture, ci mai mult probitatea; de și credem că voru căuta și una și alta, daru nu vedem nici unu reu, dacă voru preferi probitatea înveștăturei. Dacă cetățiani au dreptul d'a-și alege legiuitorii, cumu se n'abă ei dreptul d'a-și alege magistraturii? Dacă le recunoștem dreptul d'a-și da legi prin mandatarii lor, cumu se nu le recunoștem și dreptul d'a alege pe funcționarii chiamați a pune în executare aceste legi? Judecătorii ce și-lig a alesu cineva singuru, este adevăratul judecătoriu naturale. Winterhalder.

MÂNĂ DE FERĂ.

Unul dintre cei cari au domnit în țara noastră imi dicea într'ua zi, că noue ne trebuie uă mână de feră spre a ne scote din fagașele în care ne-am înmoliat, și a ne conduce pe calea binelui și a bunului. Această idee ne înțelegem într'unu om care a fostu capul națiunii, căci, cine mai bine de cătu dânsulu a putut avu prileju a vedu mai afundă, mai pe suplu strae și pe subțu piele starea în care se află, nu dicem totă societatea, daru uă parte dintr'însă? Cine mai mult de cătu cela care a fostu capul nației a putut vedea mai d'apropu intriga, ca Tomnia, incurcătura pentru posturi, ranguri și gratificații și gradul de elasticitate alu conștiinței și alu demnității omului de astăzi. Insa ori cătu de mare ar putea fi respectul nostru pentru conștiința și încercarea (experiența) unu om care a avut în mână sa căma țerei, astăzi nu mai putem primi ideile sale, fără cercetare și fără dezbateru, cumu se primiau odată ale proorocilor și cu atât mai mult, căci credem că dacă, cumu dixerăm mai sus, unu stăpînitoriu are ocazia d'a cunoșce starea claselor care s'ar propu mai mult sau mai puțin de tron, n'a putut însă cunoșce ca noi cestii-l-alti oameni de rindul cele-lalte părți ale societății.

Nu primim daru de sfântă părere această, și încă mărturim că cercetându-o cătu-va timp ne paru atât de greșită că nici că ne mai gândim a lu puțina, și la trebuința acelei mână de feră. Ceea însă ce ne face astăzi a reveni la dansa, este c'auzăm aceiași cerere esindu din mai multe guri din felurite clase, și uneori chiaru din care ne obișnuisem a audi esindu cuvinte cu totul opuse acestei idei.

„Nesciența domnesce pretutindine și ne trebuie sila, mână de feră spre a impune sciința.”

„Corupția s'a înveștat în animile noastre și ne trebuie uă mână de feră, spre a uă smulge.”

Ne trebuie școli, drumuri, bănci, credit, etc. și nimic din acestea nu se pot face fără uă mână de feră.”

Aceste cuvinte nu le traduserăm nici din limba slavă, nici din cea Tarigradenă; ele sunt dișe în limba română, le auzirăm de la omenii cari voru în adevărul binele comunu, și d'aceea ne credurăm datori astăzi a provoca la această dezbateru pe toți cei cari credu că ne trebuie uă mână de feră, spre a ne conduce la raiul pămintesc.

Nu bănuim intențiile nici unu omu. Cei cari acuză intențiunile sunt reu crescuți. Noi credem că suntem datori a judeca și a conbata sau aproba faptele, căci aceste le avem naintea noastră, cându intențiunile fiindu ascunse ne potu amăgi foarte lesne. Și val de omulu care s'amăgește acuzându pe semenul se! Ne vomu încerca daru a combata pe cei cari credu în binele ce ne pôte da uă mână de feră, far' a le presupune cea mai mică rea cugeltare, ba încă deschidându și colonele acestei foi spre a sustine părere dumnilor dacă uă credu bună, și a dezbate împreună și cu frațel, astufel precum se cuvine a se face între omenii cari nu speră și nici nu caută binele lor individualu de cătu în binele comunu.

Ce se înțelege prin mână de feră? Începem astufel dezbateru fiindu că știmu că suntu unii cari s'amăgescu pe ei înșiși prin aceste cuvinte.

„Ași voi, imi dicea mai deunăzi unu omu care a suferit pentru libertate, să vădu unu stăpînitoriu, care se respindescă înveștăture în toate clasele, fie și cu biciulu, și să întocmescă uă osciro mare și puternică, și uă dai voie intru cele-lalte să fiă cătu de reu aru voi.”

Înțelegem foarte bine ce voia se dicea romanulu de care vorbim, însă i-amu dișu lui, și uă repetăm aci pentru toți, c'asemenea cuvinte, conțin peirea, mai cu seamă pentru uă nație ca a noastră, care, amenințată atâția seclii în existența ei, aru putea cădea orbesce în brațele despotismulu celui mai crancenu dacă ar crede, că despotismulu i-aru putea asigura scaparea ei de cōtropirea străină. — „Daru tocmai această o cerem și noi astăzi, ne dicea apărătoriu mână de feră, să scăpăm cu ori ce prețu de streinu, și restulu va veni apoi de sine.”

S'a văduțu unele femei care bolnave fiindu se făgăduiescu, în delirulu bōlei, că, de voru scăpa cu viață să se încine unei mănăstiri, ceea ce vine la unu fel de schimb de mōrte: căci odată închisă în mănăstire este totu mōrtă pentru lume. Și cându este vorba d'a muri, noi suntem de părerea poetulu nostru Alessandro:

„Ce pasă bietei tunc, în veci nenorocită,
Se scie de ce mână va fi măcelărită
Și dacă are unulu său mupă apărătoriu!”

Negreșit că pentru noi, antia și de căpătenia castie este și ne asigurăm existența națională, se fimu, se nu ne mai temem în toate serile cându ne culcăm că pôte a doua-și va veni unu noru care ne va îneca, unu balaur care ne va înghiți. Mai nainte, d'a s'ocupa cineva ce felu de plugu să-și cumpere și ce somănță se semene, trebuie se caute a-și cumpăra și uă a-și închiria pămintulu ce-lu va ara și semena; și această trebuință simțită de toți, fu pricina că românii, desperați de încercările trecute, ceru în unanimitate unu prințu dintr'una din familiile domnitoare în occidentu.

Cerutu-au ei însă prințulu străinu fiindu că credeau că mâinile aceleia voru fi de feră, adică unu despotu? Noi credem din contra că-lu cereau tocmai fiindu că, fiindu mai bine crescuți de cătu noi, și cu idei de dreptate și de libertate însuflete din prâncie, vomu avea oare care sorți mai mult

d'a scăpa de arbitraru, d'acelu așa voiu, de care am suferit adesea suplu domniile trucute.

„Astăzi, pociu eu și facu așa; mână de vei putea dumneata, vei face cumu vei voi.” Acestea suntu cuvintele ce lă-a dișu unu ministru în anul 1847 unu amic alu nostru, care reclama contra unu act arbitraru; aceste suntu cuvintele despotismulu, și pentru noi, mână de feră, nu ne-o putem închipui altfelu de cătu jugulu, de cătu voința unu singuru omu în locul legii. Deci, tocmai fiindu că voim a fi, a ne asigura uă patriă, d'aceia și voim a fugi din mânele de feră și a ne pune suplu ocrotirea legilor.

Suntu tare greșit cei cari credu, c'ua națiune, și mai cu seamă uă națiune mică, pôte dănui fără dreptate și fără oic care libertăți neapărate desvoltării ei; și s'amăgescu cu deplinitate cei cari credu, c'unu omu, pôte fi reu în cutare și în cutare parte și bun în cele-lalte. Voim a dice că s'amăgea foarte cela ce ne dicea că voiesce unu capu care se respindescă înveștăture, și uă cu biciulu, se întocmescă uă ostire mare și puternică, fie și cu biciulu, și-și dai voie intru cele-lalte să fiă cătu de reu.

Nu cunoșcu legile omenirei cei cari credu că omulu carele este reu într'unele, pôte fi bunu în altele. Suntu în cea mai deplină rătăcire cei cari credu că biciulu, sau despotismulu, sau mână de feră, potu plânta înveștăture, moralitatea și toate cele lalte conștiințe și simțiminte neapărate unei nații spre și uă voi se și manție drepturii și chiaru existența ei națională. Biciulu conduce la îndobitocire, iar nu la științe; despotismulu, sau mână de feră, nu pôte conduce la moralitate, la virtute, la patriotism; mōrtea însfîșit nu pôte conduce la viață, și mână de feră, fiă cătu de înmănușată, este mână mōrtii. Se ne uităm la istorie și să vedem unde au condusu națiile mînile de feră, ce le au guvernatu? Pildele ce găsimu noi suntu toate contra mînile de feră. Polonia era o nație mare și puternică și mână de feră a aristocrației a condusu astfel încât popululu aștepta invasiile streiniloru ca o speranță că pôte ei ilu voru mai ușura de despotismulu șefilor păminteni.

Despotismulu, sau mână de feră, ucigătoare cu timpul pentru ori-care nație, totu mai pôte însă fi priimită fără multu periclu d'o nație mare ce are cu deplinitate desvoltate într'însa, și știința, și simțimintele naționale. Astu-felu spre pildă, Franca după o revoluție atât de mare ca cea de la 89 și după lumina, gloria și neumerosele biruințe, la care o conduse republica în cursu de unspre-șecizeci ani putu apoi se face ocolulu lumii condusu d'o mână de feră; însă vedem că însă și Franca osteni până uă sfîșit și la 1815 deschise pîntecile ei invasiilor streiniloru. O nație însă mică și care este încă în fazele nescienței, este prin neputință a nu peri sub o mână de feră. Femeile îndură unu întregu corsetulu cu speșele sale de feră, far' a cădea totu-de-una în bōle; pune însă unu pruncu speșede de feră, și estu sigur că lai ucisu. Precum flōrea și semina au trebuință de aer și de lumină spre a se desvolta, a crește și a da rōde, totu astfel omulu și nația în prâncie lor au mai neapărată nevoie de libertate și de dreptate spre a crește, a se lumina și a se desvolta. Știmu bine, că suntu unii cari prin mână de feră nu ocladu nici libertatea, nici dreptatea. „Numai nația noastră, ne dice ei, este atât de coruptă, în cătu are trebuință de mână de feră a unu omu, care se pôte smulge din pîntecile ei, feluritele obiceiuri rele și abuzuri care s'au încuibatu într'însa.” Aci este rătăcirea lor și peirea noastră.

Daru pentru Dumneșu, după atate lungi, neconținute și felurite încercări și suferințe, omu n'au mai înveștat încă, și cumu nu vădu, în istoria națiilor și chiaru într'a noastră vechii și nouă, că n'ada ce dau unu omu o putere fără controlu, și-lu pōt p'unu scōmănu nițelu mai nălțielu, și perde și mînea și conștiința, ajunge a se crede mai presus decătu cel laltu o-

men și cumu înțlesce o piedică voinței sale, elu surpă și școlă de unde a eșit uăa piedică, și tipografia de unde a eșit uăa scriere, și n'cetă în celu ajunge a sfășia toate legile spre a pune voința sa în locul lor, a stinge toate luminile spre a nu mai putea nimene se-i vađa nici fața nici faptele, și dacă ș'aga se mai aude vre unu vers, elu didește în virfulu vr'unui munte, vr'ua Arnota oare care, unu mormintu, o temniță, și-lu ingrōpă acolo de viu ca asfelu s'arale că, multumită științei și dreptății sale, liniscea mōrții domnesce pretutindeni. Cumu nu vădu că toate națiile cele mici, Elveția, Piemontulu, Belgia, n'au ajuns în înflōrirea în care suntu prin mână de feră a unu omu, ci din contra prin lumină, prin libertate și prin puterea legiloru celoru votate și primite de toți. Cumu nu vădu, cumu dixerăm mai sus, în viața noastră, în istoria națiiloru și a noastră, că cela carele dice că mână de feră a unu omu pôte conduce o nație la fericire, omulu acela din neștiință negreșit, nu cunoșce altă fericire pentru omenii de cătu aceea-a a vitelor pregătite pentru junghiere pe care le închid într'un ocol și le hrănesce, le îndopa cu sila mână de feră a vințătorulu, până ce le aduce în stare cându vine cutitul și se numă pōtă nici să întōrcă gatul spre a scăpa de dânsulu.

Nu tăgăduim că la noi, multumită feluritelor mînile de feră prin care trecurăm, și ce mai mînile nepuțința domnesce mai în toate clasele; nu tăgăduim că multumită voinței unu om puse în locul legiloru, corupția s'a încuibatu mai multu și mai pușiu; afirmăm însă că vindecarea acestor bōle periculoase nu se pôte face prin mână de feră a unu omu, ci prin DREPTATE încredințată nu în mână unu omu fiă cel mai bun, cel mai drept, cel mai instemat de natură, ci în mâinile unu număr oare-care de cetățeni, aleși de nație, dintre cei mai buni, astufel precum Românii încredințau foculu celu sfântu în paza unor fecore numite vestale.

Astu-felu capulu națiunii nu mai are trebuință de mână de feră, ci din contra d'o bună voință d'a se supune și a respecta voința nației; nu mai are trebuință de bici spre a conduce pe omenii la școlă, căci nu este nici unu om care, vădundu că fără știință elu n'are drept a fi cetățeanu, și fără știință elu nu pôte ajunge la nici unu bine, nici moralu nici materialu, nu va merge negreșit, și de bună voie, la școlă, spre și asigura fericirea sa pe pămintu, cumu merge la biserică spre și asigura fericirea în oceruri; astu felu capulu națiunii nu va avea trebuință de bici spre a forma o armie care se pôte și se voiasca și apăra Patria, fiindu că cela ce are o patrie în care domnesce dreptatea, condusu de interesulu se și de iubirea sa, și oapără de bună voință până la cea mai duple armă pictură de sange; astu-felu în sfîșit capulu nației n'are trebuință d'o mână de feră spre a smulge corupția din animele noastre, căci sōrele dreptății o ușucă, vintulu libertății o pulberă, și cătu pentru cei lași p'aciea ei cunoșcem. „Eu jocu cumu imi cântă” ne dicea într'o zi unu din tre cei mai renumiți grafieri.

Dreptate daru în locul unu omu cumpăna cea dreaptă în toate și n totulu pusă, nu în mână de feră a unu omu, căci mână unu omu pôte slăbi și și tremura, ci în lavanulu palatulu naționalei, și pe tronulu țerei, unu omu cu inimă de omu, carele n' viața lui pin'aci, a știut și a dovedit prin faptele și a iubi și a respecta națiunea sa, familia sa, pe semenii se, demnitatea sa, cuvintulu se, și toate acestea spre mai bună siguranță încă, puse în mijloculu unei libertăți a cuvintulu. Acestea, și numai acestea ne trebuie nouă, spre a eși din mormintulu în care furăm afundați de mâinile de fier spre a merge treptat spre viață; acestea și numai acestea trebuie să le cerem și a ceea suntem siguri că le vom și dobîndi acum de vomu înțelege însfîșit că astăzi a sositu timpul și pentru noi se fimu, după cumu vom voi se ne n'ntărîm, se ne odinim după cumu vom voi a ne așterne.

C. A. Rosetti.
(Publicata în 1858, 7. Augustu, suplu Cezaru.)

De la Bistrița suș pe munte la Arnota costulu guvernulu a îngrijit a se face o didire frumoasă după sistemulu temnițelor cu chilu pentru prizonierii politici

DEPENDE TELEGRAFICE.

Kursul Viena de la 27. Mai, 1863. st. n.	
Metalice	75 — 70
Napionale	80 — 40
Akționile Banca	791 —
Kreditul	191 — 50
London	111 —
Silber	111 —
Drağagi	5 — 32

Administratia mea acesti Ziar.

Sentz regagi dd. Abonagi din Ka nitats ez bine-voiaske a ansoaga n'a- qeasts Administratia mea indats dnuz urimirea biletelor ze li se presinta fe-krssea nentz esurir a abonamen- telor d-lor la 1 ui 16 ale lsoei daka referoieske abonamentisli mi ne krtz timus, krmz mi a nrtzi reabonamentisli d-lor nins la trei zile dntz presintarea kitanjei de reabonare, snre a ns fi ne-voitz abaslz Administratia, in ob- servarea regelelor salie; sz le intre- rsmoz dntz foazi, ne kund d-lor vo- eskz a b avez.

Gr. II, Serstie.

Sub Directia D-lui M. MILLO.

Sambata la 18 Maiu 1863

Se vor reprezenta, pen ru Beneficulu D-lui GATINO Primulu Regisoru al Teatru Roman piesele urmatoze

NAPOLEON I.

Mare apoteosa in trei tablouri miscatoze, compusa de D. GATINO. Musica arangeata de D-nu Vachman.

TABLOURILE

TABLOU I. Sant-Helena — Mormintulu lui Napoleon I. Visul matelotulu. — Santinella Englez.

TABLOU II. Epirea marelui Napoleon din mormintulu sau, aparitia eroicilor lui Maregali, si Genereali, ba- trina lui Guardali presinta ar- mele. Tozi il saluta cu ramure de aur.

TABLOU III. Avila imperiala vine plananda Napoleon celu mare ii aratu Speranta si Gloria viitoare a Fran- ciei in Napoleon III care se vede in fund. Acesta jura lui Napo- leon I. ca va urma girezi lui si fi arata ca ultima lui dorinta este indeplinita, ca corpulu lui repausa acum in Cupola Pa- latulu invalizilor. Aci se ar- atatu Capela arzindu unde este depus marele omu Napoleon III. Tinzind mana poporeloru subjugate, se vede protejandu Unirea Romanilor. Acestu mare tablu finalu va fi brillantu il- luminatu de focuri bengale.

D. MILLO va reprezenta pe Napoleon cel mare.

D. DIMITRIAD va reprezenta pe Matelotul francez.

tote cele-lalte persoane ale apoteosei sunt reprezentate de junii si junele elevi ai teatru romanu. Corpul spectacolulu este compus de

MUSA DE LA BURDUJENI

piesa nationala intr-unu actu compusa de D-nu Negruzi, va fi jucata de DD. MILLO, VELESCU, SAPENU, D-na POPESCU si FROSA.

INTIMPLAREA DIN STRADA URSINEI.

Vodevil intr-unu act. Jucatu in limba fran- cusa de DD. MILLO, GAUTIER, GATINO, ALFONS, si D-na POPESCU.

FIICA LUI DOMINICU

Vodevil intr-un act jucatu in limba franceza de D-na POPESCU si DD. VELESCU, GAUTIER si GATINO. In aceasta piesa D-na Popescu va esecuta cinci Romantze diferite compusa de D-ri si musici orchestratu de D-nu Vachman. Intre actele acestor piese.

D-nu DIMITRIAD a bine-voitu a declara

UMBRA LUI MIHAI VITEASUL

Poesie compusa de D-nu Carada

INTURNAREA IN PATRIE

Romanza nationala esecutata de D-nu Alexan- drescu. Musica de D-nu Flechtenmacher.

JOS BARBATII

Chansoneta comica esecutata de D-nu GATINO.

ROMANUL

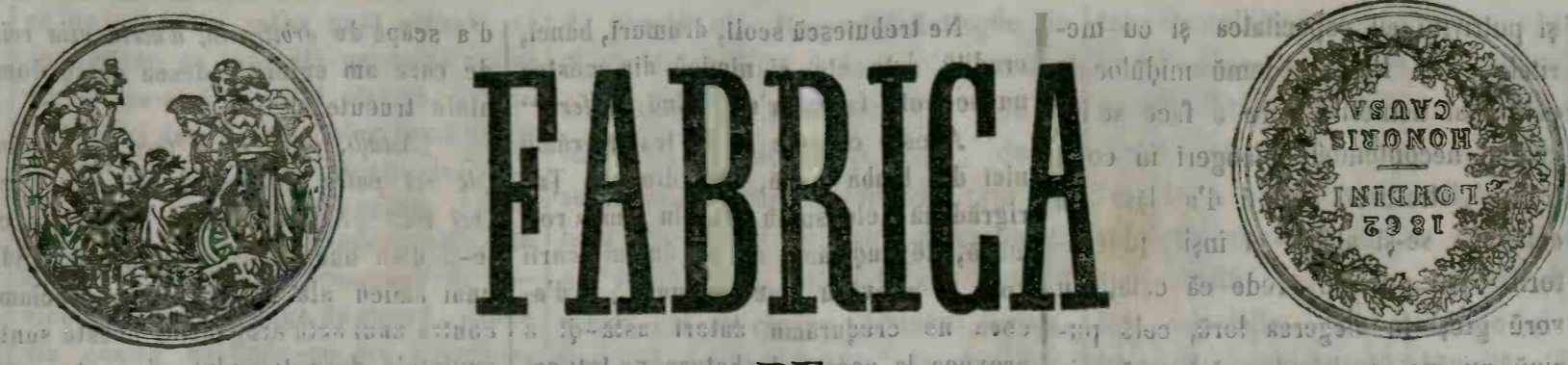
Dantii nationali strabun esecutatu de o So- cietate de juni Romani care au bine voitu a concura la acesti Reprezentatiune.

Ordinalu Spectacolulu.

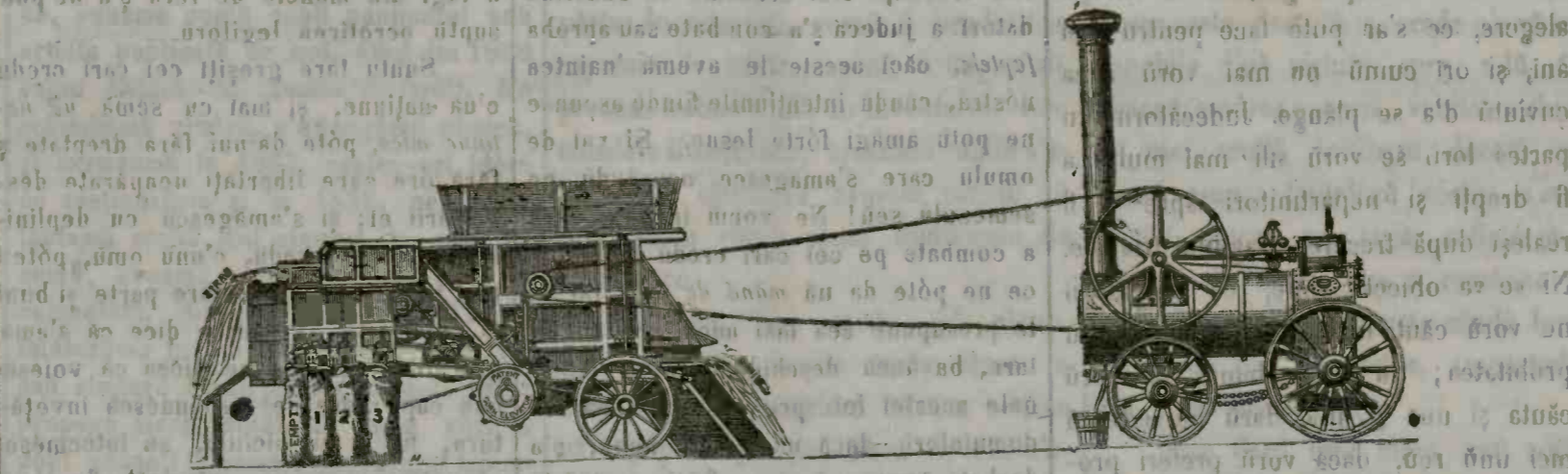
1. Josi barbagi.
2. Musa.
3. Roma- niu.
4. Intimplarea din strada Ursinei.
5. Inturnarea in Patrie.
6. Fiica lui Dominicu.
7. Umbra lui Mihai.
8. A- poteosa lui Napoleon I.

de vinzare

Psderea dntz mo- mia Adnagi Ssrbeni este de vinzare avnd lemne de cerz. Doritorii de o lra in tzeze akolo mitz a se tujelege ks Tatmet Dr. Karazimi deapre dntza iar avi ks srb-akrislz ze lokseskz in max. sf. Visarionz koloarea Galbenz strada Biseriui. George Karazimi. No. 446 32z

Masine Agricole

DE CLAYTON, SHUTTLEWORTH & COMP. LINCOLN ENGLITERA.

Esprimandz ke aveasta masinsmirea noastrz cea mai obligatoze nentz konfidenta akkordatsne nntz aksma ns ne indoinz niuz snz momentz ke Onor: Pnbliki mi va da mi in avestz anz nreferinga komzndzilorz sale, rsgtm darz ne d-nu komzndzilorz de mamine de treerat z abaz z a da komzndzile lorz la vreme ka sz notz fi esekstare inz inaintea invenerii treerisli.

Prodskgisnie velle mai avelinte alle maminelorz noastre de treerat z abaz sintz in destlz reknoakste. kvi kiaz mi konsiderabilz nentz kare se srkz nntz la 133 mamine mi kare amz immortatz in Priuinatele-Soite vorbesze nentz snnerioritatea lorz.

Ne permitem d'a atrage deosebita atengisne a amvilorz nomtri de komerzi rez: la lokomobila noastra noz perfekcionats mergindz singurz, kare ne lingz ke notz fi intrebingatz snre a nne in lskrare mamini de treerat, akkordeaz inz avantajisli de a se folosi ke dntza atatz nentz transoartarea mi intornare a mamini de treerat ka mi nentz transoartarea de lemne, nietre, griz, ml. de aveea nenkrarea sni aemenea mamine konsideranz foarte avantajosz in skonslz sez.

Rsgtmz ne amvili nomtri d'a se adresa ke komzndzile lorz totz deasna kstre agenji nomtri d-nu Valler si Hartmann in Bucurestz si Galagi, unde le vor fi esekstare ke toatz promtitatea mi noktsalitatea frrz ad- ogirede vre o deosebita sokotala de komisnie.

Asemenea se afz mi la avemli agenji totz deasna snz deositz konlektz mi bine assortatz din toate nrtzile de reserve nrekmz in artelerslz lorz, unde sintz okkngaji totz deasna snz nsmarz de lskrtori destoini, vor fi nri- meate toate renaratrele din velle mai mare unuz la velle mai niuz, alle krtora esekstare este smstratz prin provisi- nea tetslorz nrtgilorz de reserve, nrin kare aveasta este nntz in stare d'a efektsa renrtzatrele frrz nerdoze de vre- me mi snre mai mare masinsmire a kliengilorz nomtri.

Linkln, Febrsari 1863.

Clayton Shuttleworth & Comp.

Referindz ne la velle din sse favem ksnokst d-lor proprietari, arendami mi doritoi de mamine ke abaz, ks in s'a fskt ke nstngz de a efektsa ori ze komandz la mamine de treerat z abaz, lokomobile, intrin termen de o lra mi jsmstare diu zioa komzndzilorz lor, observindz ke snre a fave indestelare la ori ze zerere vom avea in disnositz mamine mi lokomobile atit in Terns Severin, Gisrgis, Olenignz mi mai vltos la agentsrele noastre in Bkrsesi mi Galagi, fiind mi disusmi a da bskrosn aveste mamine 3 zile la urorz ke, kondingisni foarte konvenabile: rsgtmz a ne da freksente nrsnveli, fskndznie mi obligaji a eseksta toate renaratrele advenite ke cea mai mare promtitate mi noktsalitate. Bkrsremti Fevrie 1863.

Waller si Hartmann Strada Herastrau No. 105.

No. 160. 5 2z

de vinzare

in kasele D. Cernovodeans ne nodel Kaligi vis-a-vi do xanz Goleks mobila de masz nentz 12 persoane, ke stils gotikz de lemuz snratz. Akolo se vinde mi alte mobile. No. 444 3 2z

Dare spre taere.

Psderea stntz n- mire de Slzvetni, ze zive mi Bzsea- ska saz Katalina din jadedgisi Vlamka a fragilorz Slzvetni, lsindzmi snt- skrisisli snre tzeze, mz grbeskz a da in knomtinga nzbliks ke la sse zisa Psdare se afz totz felslz de lemne de lskrs, nari de mosea, nrekmz mi lemne, qers, nentz fokz, ke nregrsi foarte moderate. Mixaloke Angelovici. No. 447. 3 2z

APE MINERALE PROASPETE din anul 1863.

Ansmo: Adelheidsquelle, Egger franzensbrunn, Egger Salz- quelle, Gleichenerberger-Constan- tinquelle Kisinger Bakoczzy, Marienbader Kreuzbrunn, Marien- bader ferdinandsbrunn, Ofner, Bocks Sgeozonyquelle, Püllna- uer Bitterwasser, Saidschützer, si Haller Zodawser az sositz n- maai aksmz la Farmazia srb-semnatsli nentz a krtorz bntz kalitate garan- teaz mi promit z nregrsile zele mai fa- vorabile. E. I. Bissdoerfer. Farmazia la Lexli de Asr Karta-Vekie. No. 441. 6 2z

de vinzare.

Trssri de drsmz mi de orasz, mi o Kaleaskz de Brand- maer nrtgiz nrtatz mi o Karetari a- semenea ke nregrzi foarte moderate. A se adresa stija Primzveri No. 19. No. 339. 3 3z

DE VINZARE.

1. Padure ne momia Valea-Mrszli, Distriktul Argemii, ke demrtare o orz de Pitenti.

2. Vii (45 nogoane) la Drzgsmani.

1. Vie la Greake.

1. Locu si casa la Terns Migsrele.

1. Locu in Bucuresti max. Prek- nepi nsoi.

A se adresa la srb-semnatsli, pro- prietarisli, dimineaga de la 8-10 ore, mi seera de la 6-8, katea Mogomoai No. 113. A. T. Zisso. No. 426. 5 2z

SIRE MITINJA PNBLIKZ.

Srb-semnatsli ke onoare fave k- snokstz ke a desksiz otelul srb nsmi otelul de vaperu, in oraszli Gis- rgis lingz aleis ke anroniere de skela vanorsli de 40 nami mi rogz ne dq. krtztori a-i fave onoare ke presinga d-lor fiindz asigragaji ke vorz gazi toatz komodatatea zerstz ke nregrsi foarte moderate. Kirkor Ansz. No. 433 3 3z

Avis important.

A sositz la d. Desrot strada Tea- tralsi No. 9, snz assortmentz mare de totz felslz de xrtii de nrtete din fa- brizele zele mai rensmite din Parisi. No. 378. 11 dr

Spre stiinta publicului.

Srb-semnatsli are onoare de a n- forma ne Onorabilz nzbliks ke aksmz de krtndz desksizndz ne strada Mo- gomoai viz-a-vi de kasele Pringsli Skarlatz Gika la No. 23 nrtzlie, noate fern totz felslz de artikole de bknie nrekmz zaxarz, kafea, mezelikari, kam- kavalsri streine, konserve, likiorsri, vi- neri streine, mi altele de kalitatea cea mai bntz mi ke nregrsile zele mai moderate; nentz kare rekomandz Onor. nzbliks negogisli srb promigndz a masinsmi ne ke kare dntz zerere. Xavik Zacharov. No. 429 2 3z

Dintz artificiali

frrz krlige niuz legstzri. John Mallan, dentistz din Londra nne dingi frrz krlige niuz skotttere de rdtzani de mzele. Plombesve inz dingi gznomi ke mstikz abs ame- stekatz in asrz. In kasa d-lsi Resch, in faga tea- tralsi nodslz Mogomoai. No. 380. 2 2z

De vinzare sau de inkiriati.

Villa rnosatsli Doktor Barasch la mosea (grzdina Kisileff). Doritorii se vorz adresa la d-na Barasch, kare made intrnsa, saz la Domni K. A. Rosetti mi Jac Löbel eksekstori tea- tamentali. Mai este de vinzare trssari, xamzri mi altele kare se afz in kasa Smitalsli de komi la Krscea de niatrz mi desure kare Domns D. Zeiser akolo va da toate deslsmrile. No. 410. 3 2z

INVITATIUNE

in favorea vltorulu Gymnasiu dlp Ploesti. Srb-semnatsli ksnokstz, nrekmz sokotimz niuz lskrtz de obute folo- sitoare, dorindz a dobindi mai in grab cea mijloaze material spre a nstea inainte in snz mirz noate z mikz, de obiekte de interesz socialz de felsrite nsoi avantajisli mi amilionsri nece- sari, lgate in lskrare, astfel, nsindz aksmz la vinzare, ke uragiz destlz skrtzstz 1200 eksemulare din „Karta bsnolorz moravzri” (skrisz mi editz de noi, 1858. 88 nagine 8° mure deja favorabilz ksnokstz mi rekomandatz), ke destinacie, ea a nrtz parte din to- talsli nregrsli skrtzstz nsmal la 2 lei 10 nar. eksemnlarsli in bntz, mi 3 lei 15 nar. in legtzr bntz, frsmoaz. sz serve de ajstorz la fondslz de klz- dire a nreziisli Gymnasiu, Srb-s m- natsl, drentz aveia, ke onoare mi ke toatz inkrederea, invitamz ne tozi Onor. doritori de bne inaintz, ke sz bine- voeaskz a ne snrijini la avestz skonz in mai mlte urvinge de obute folositori adskndzse, ne lingz renrtzndirea sni krtzri folositoare, snz ajstorz de lei 675 la klzdirea nsmitsli Gymnasiu. Bkrsremti, 2 Mai 1863. Konstantin Stefanide. Pskzria veke, kasele Kostonsio.

Spre stiinta publica.

Srb-semnatiu az onoare a advea la knomtinga Onor. Pnbliks alz Ka- niialei, ke Dsmnikz la 19 Mai vorz invene Seratele Mzikale in grzdina Belle-Vue, mi Margi va avea lokz o mare Seratz mzikal va onoare Ser- btril nsmels Mzrii-Sale Doamnei Ro- mznilorz. V. Fialkovski et Komp. No. 438 2 dr

de vinzare

Dntz nrtzli in faga sf. George noz sz vinde la me- zatz la 22 Mai si a sfirmitz mi az emitz galbeni 2060 a lsi Anton Ponesk. No. 440. 2 dr

Stramutare de domiciliu.

Kofetz- ria sitatz ne nodslz Mogomoai, srb- kasele Madami Istioli, vis-a-vi de bi- serika Albz, s'az strimstikz nrtgiz mai la vale, in kasele d-lsi Parasquia Georgel. No. 69.

Totz d'odatz srb-skrisisli, ke o- rbare rekomandz Magasinisli srb, bin- aranjatz mi assortatz, ke osebite snese de bonboane fine de Paris, komotari de felsrite frskte, likiorsri frantzsemitz vintzri streine, kartonaje de bonboane etc. Prekmz mi n totz timanz nate- serii proasnete, ingiegtzari, kafele ke lante, viokolate, mi kafele negre toate aveste ke nregrsi foarte moderate. A- semenea se lustruineaz ke bntzri nla nrtz, bntzri soarele mi altele. Ke avestz okazie srb-skrisisli n- limseme a fave nsksta sa invitagisne. N. S. Stoikovi. No. 432. 5 2z

SKIMBARE DE DOMICILIU

De la sf. George trekstz Stabilmisli nentz vinderea mobilor mi nianzilorz de Paris, fondatz de ontz ani la Bkrs- remti mi esloatatz nntz aksmz ne strada Mogomoai No. 190 kassa Matak s'a transoartatz in aveiam stradz kasa Bseskz No. 77 in kolyz sliji Gimneoa Romie in etajslz de sss, intrarea nrin noarta cea mare. Se afz azi assortmentz zelz mai konlektz de mobile mi obiekte necesarii mobilzri de lskz saz ordi- nare ke zele mai moderate nregrsi. Snz tanigerz din Paris este at- tamatz la avestz stabilmisli. No. 419. 3 3z

de inkiriati

Kasele din slija Xe- rstraz ale Kolonelsli Kslogis. No. 66 No. 436 3 4zj